

ZVÍŘÁTKA a LOUPEŽNÍCI

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

NA JEDNOM BYLA TAKOVÁ BÍDA, ŽE UŽ
NEMĚL PRO ZVÍŘÁTKA ŽÁDNÉ JÍDLO. A TAK SE
 A A VIDALI DO SVĚTA. VESELE SI ZPÍKALI
A CESTA JIM DOBRĚ UTÍKALA. VEČER DORAZILA
DO . BYLA UŽ UNAVENÁ, A TAK HLEDALA, KDE BY MOHLA
PŘESPAT. ZANEDLOUHO UVIDĚLA NA MÝTINCE , VE KTERÉ SE
SVÍTILLO. CHTĚLA SLUŠNĚ POPROŠIT O NOCLEH,
ALE KDYŽ NAKOUKL DOVNITŘ, LEKNUTÍM ZAMEČEL. UVNITŘ
BYLI STRAŠLIVÍ ! NO CO, ŘEKLA SI
KDYBY NÁM CHTĚLI UBLÍŽIT, UBRÁNÍME SE. KDYŽ
UVIDĚLI V HLAVU VYDĚSILI SE, ŽE SI PRO NĚ PŘÍŠEL
ZMÁSNULI A VYHRNULI SE ZE .

TAM ALE NARAZILI NA , KTERÝ JIM HNED A
VLETĚL DO VLASŮ. „Pomóe! Ten po nás jde s !“ PAK JIM
NA ZÁDA SKOČIL . „A v ruku má ostré dýky!“
ZAČALI UTÍKAT, ALE TO UŽ SE ZA NIMI PUSTIL , KTERÝ JIM KOUSAL
DO . „A má s sebou malé , kteří nás honí!“
 UTEKLI A VSTOUPILA DO
NEPŘVE SE POSYTA MAJEDLA A DOPILA Z TOHO, CO NA
ZBYLO PO , A PAK SE STULILA OKOLO V KRBU
A SPOKOJENĚ USNULA. KDYŽ SE NEUKÁZALI ANI
DRUHÝ DEN RÁNO, DO NASKLÁDALA VŠE,
CO NALOUPILI, ODNESLA TO DOMŮ SVĚMU . TEN TO
NA TRHU PRODAL A VYDĚL TÍM SPOUSTU PENĚZ. OD TĚ DOBY UŽ
NA NIKDO NEMĚL HLAD.

